

מסכת כריתות

פרק א' משנה ו'

המפלת אור לשמנונים ואחד, בית שמאי פוטרין מן הקרבנו, בית הלל מחייבים. אמרו בית הלל לבית שמאי, מי שנה אור לשמנונים ואחד מיום שמנונים ואחד. אם שוה לו לטמאה, לא ישוה לו לקרבנו. אמרו להם בית שמאי, לא, אם אמרם במלחת يوم شמנונים ואחד, שכן יצאה בשעה שהיא ראוייה להכbia בה קרבנו, תאמרו במלחת אור לשמנונים ואחד, שלא יצאה בשעה שהיא ראוייה להכbia בה קרבנו. אמרו להן בית הלל, וברית המפלת يوم شמנונים ואחד שחל להיות בשבת תוכית, שלא יצאה בשעה שהיא ראוייה להכbia בה קרבנו ותיכבת בקרבנו. אמרו להם בית שמאי, לא, אם אמרם במלחת يوم شמנונים ואחד שחל להיות בשבת, שלא על פי שאין ראוי לקרבן יחד, ראוי לקרבן צבור, תאמרו במלחת אור לשמנונים ואחד, שאין הלילה ראוי לא לקרבן יחד ולא

לקרבן צבור. הרים אין מוכחים, שהפעלה בתוך מלאת,
דמיה טמאין, ופטורה מן הקרבן: